

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3Pp/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010351
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1118010351.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I samosudcom Mgr. Michalom Kačánim v konaní o návrhu odsúdeného Q. L. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona postupom podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného Q. L., narodeného XX.XX.XXXX N. C., H. C. C., P. XXXX/XX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/139/2017 zo dňa 23.12.2017 vo výmere 6 (šesť) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.01.2017 vo výmere 3 (tri) mesiace, zamieťa.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený Q. L. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/139/2017 zo dňa 23.12.2017 uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom a súčasne mu bol podľa § 61 odsek 5 písmeno a/ Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel na doživotie.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.01.2017 bol menovaný odsúdený uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Súčasne mu súd podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel na 6 (šesť) rokov. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 3T/3/2017 súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený Q. sa v skúšobnej dobe podmiennečného určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.01.2017 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace vykoná.

Odsúdený Q. L. začal uložený trest odňatia slobody vykonávať dňa 23.12.2017, kedy bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný príslušníkmi PZ.

Dňa 17.05.2018 bola súdu doručená žiadosť/návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody spolu s hodnotením povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Bratislava ohľadne správania sa odsúdeného počas výkonu trestu.

Svoj návrh odsúdený odôvodnil tým, že formálne podmienky pre rozhodnutie o podmieňačnom prepustení sú splnené, pričom má za to, že doposiaľ vykonávaný trest už splnil svoj účel. Je pracovne zaradený a všetky svoje povinnosti si plní podľa svojich najlepších schopností a možností.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku o podmieňačnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieňačné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 417 odsek 1 Trestného poriadku na rozhodnutie podľa § 415 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a na rozhodnutie podľa § 416 súd, ktorý odsúdeného z výkonu trestu podmieňačne prepustil.

Podľa § 417 odsek 2 Trestného poriadku pred rozhodnutím o podmieňačnom prepustení musí byť odsúdený vyslúchnutý; to neplatí, ak súd postupuje podľa § 415 ods. 2.

Na základe podanej žiadosti/návrhu a po zistení, že tunajší súd je v zmysle § 417 odsek 1 Trestného poriadku príslušný na konanie a rozhodnutie o tejto žiadosti, nakoľko menovaný odsúdený vyššie uvedený trest odňatia slobody vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu v Bratislave, teda v obvode Okresného súdu Bratislava I, súd určil termín verejného zasadnutia na prejednanie návrhu odsúdeného na deň 20.06.2018.

Na verejnom zasadnutí súd okrem výsluchu odsúdeného Q. L. vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku s použitím § 295 odsek 2 Trestného poriadku, a to čítaním hodnotenia z ÚVV a ÚVTOS Bratislava, hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, osobného spisu odsúdeného, odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov a ZVJS, odpisu registra trestov odsúdeného a obsahu spisov Okresného súdu Bratislava sp. zn. 3T/3/2017 a sp. zn. 0T/139/2017.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu a ďalej dodal, že svojej trestnej činnosti ľutuje.

V rámci hodnotenia odsúdeného Q. L. poverený riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Bratislava uviedol, že počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený svoje správanie a vystupovanie prispôsobuje podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody a zásadám uvedeným v ústavnom poriadku. Vo vzťahu k príslušníkom je disciplinovaný, plní ich príkazy, pokyny a tiež dodrižiava zásady slušného správania a vystupovania i voči spoluodsúdeným mužom. Úprave svojho zovňajšku venuje náležitú pozornosť a vo svojich osobných veciach si udržiava požadovaný poriadok. Odsúdený sa zúčastňuje kultúrno- osvetovej činnosti, voľný čas trávi samoštúdiom nemeckého jazyka, hraním spoločenských hier a pod. Voči pracovnej morálke odsúdeného neboli doposiaľ zaznamenané žiadne výhrady. Počas pracovného zaradenia sa hodnotený snaží vždy pracovať zodpovedne a samostatne. Pracovné návyky má vytvorené. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol.

Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je stredné. Resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá pre jeho ľahkovážnosť k právnym predpisom. Úspešná resocializácia bude závisieť od konštruktívneho zvládania záťažových situácií a vo väčšej zodpovednosti v dodrižovaní platných nariadení. Postoj k trestnej činnosti deklaruje ako kritický.

Záverom poverený riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Bratislava konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňačné prepustenie a odporúča sa podmieňačné prepustenie s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného Q. L. vyplýva, že tento bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, a to pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2, § 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a už pre zmienené trestné činy - prečiny ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, resp. podľa § 289 odsek

1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného nie sú splnené (z materiálneho hľadiska) všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o jeho podmieňnom prepustení z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmieňnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie citovaných ustanovení je zrejmé, že dosiahnutý stupeň nápravy sa má posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci počas výkonu trestu odňatia slobody, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôobil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z materiálneho hľadiska nie je pre rozhodnutie o podmieňnom prepustení rozhodujúce len správanie sa odsúdeného a jeho pomer k práci vo výkone trestu a zaradenie do ústavu toho ktorého stupňa stráženia, ale musí byť splnená aj ďalšia podmienka explicitne upravená v § 66 odsek 1 Trestného poriadku, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti zo strany odsúdeného.

V prejednávanej trestnej veci síce z hodnotenia povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS vyplýva záver o čiastočnom splnení podmienok pre podmieňne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak súčasne sa v predmetnom hodnotení uvádza, že hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je stredné, a to pre jeho ľahkovážnosť k právnym predpisom. Úspešná resocializácia bude závisieť od konštruktívneho zvládania záťažových situácií a vo väčšej zodpovednosti v dodržiavaní platných nariadení.

V tomto smere je to potom súd, ktorý v kontexte takéhoto hodnotenia môže komplexne zhodnotiť všetky ďalšie otázky relevantné pre rozhodnutie o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, vrátane závažnosti spáchaného trestného činu a predchádzajúcich odsúdení osoby vo výkone trestu, ktoré vplynú z vykonaného dokazovania.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že odsúdený Q. L. bol v minulosti viac krát odsúdený, a to opakovane aj pre identickú trestnú činnosť, pre ktorú je na základe právoplatných odsudzujúcich rozsudkov/trestných rozkazov vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého navrhuje svoje podmieňne prepustenie. Tento aspekt spočívajúci v predchádzajúcej trestnej minulosti odsúdeného a poznatok o špeciálnej recidíve v spojení s povahou trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s nie úplne priaznivou resocializačnou prognózou, vo svojom súhrne neodôvodňujú záver, že od menovaného odsúdeného možno ešte pred výkonom celého súdom uloženého trestu odňatia slobody očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, čo je taktiež jedným z atribútov účelu trest vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona. Opakované odsúdenia pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a marenia výkonu úradného rozhodnutia svedčia aj o postoji odsúdeného k autorite súdnych rozhodnutí, resp. rozhodnutí orgánov verejnej moci, v dôsledku čoho možno mať opodstatnené pochybnosti o tom, že by odsúdený rešpektoval aj podmienky /prípadne uložené povinnosti a obmedzenia/ podmieňného prepustenia. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu sa pritom nevyznačovalo ničím mimoriadnym, o čom svedčí tiež ten fakt, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený.

S ohľadom na počet predchádzajúcich odsúdení a ich povahu možno konštatovať, že osoba odsúdeného Q. L. nedáva dostatočnú záruku, že sa v budúcnosti vyvaruje trestnej činnosti, čo vedie súd k záveru, že je potrebné na neho pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska potreby jeho dôslednej prevýchovy a súčasne prihliadajúc aj na ochrannú funkciu trestu a trestného práva ako takého. Podľa názoru súdu v prípade menovaného odsúdeného teda nie je dané kvalitatívne naplnenie materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá návetie § 66 odsek 1 Trestného poriadku.

Záverom možno konštatovať, že podmienené prepustenie má opodstatnenie len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je riziko recidívy odsúdeného, ak bude ešte pred výkonom trestu odňatia slobody žiť na slobode. Odsúdený sa napriek predchádzajúcim výchovným trestom opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti a z tohto hľadiska je podľa názoru súdu potrebné, aby sa na odsúdeného aj naďalej pôsobilo v rámci výkonu trestu odňatia slobody v smere dosiahnutia účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že osoba odsúdeného a jeho predchádzajúci spôsob života nesvedčí pre naplnenie všetkých zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, súd jeho žiadosť o podmienené prepustenie, poukazujúc na vyššie uvedené závery, zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd Bratislava.
Sťažnosť má odkladný účinok.